

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 martie 2015, în cauza penală, declarat de inculpatul

Pancu Alexandru Gheorghe, născut la 20 august 1970, originar și domiciliat în s. Cîșlița Prut, r-nul Cahul.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 30.01.2014 pînă la 28.01.2015;*
2. *Instanța de apel de la 17.02.2015 pînă la 31.03.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 01.07.2015 pînă la 28.10.2015.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul 28 ianuarie 2015, Pancu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, la stabilirea pedepsei pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate i-a fost adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cahul din 19 decembrie 2014, și stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că, Pancu Alexandru la data de 12 decembrie 2013, în jurul orelor 20:00, aflîndu-se la domiciliul său din s. Cîșlița Prut, r-nul Cahul, fără nici un motiv a maltratat-o pe concubina sa Bratu Galina, aplicîndu-i lovituri peste diferite părți ale corpului cu picioarele și cu minerul unui cuțit de bucătărie, provocîndu-i echimoze pe spate, umăr, cot, excoriație pe cap, echimoze pe brațul stîng, femurul sting care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 326/D din 23.12.2013 se califică ca vătămare corporală neînsemnată, totodată, adresîndu-se în adresa concubinei sale cu cuvinte necenzurate.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, avocatul Osadcenco Iulia în numele inculpatului Pancu Alexandru și ultimul, au declarat apeluri, prin care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care față de Pancu Alexandru să fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate sau ore neremunerate în folosul comunității. În argumentarea apelurilor depuse s-a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, deoarece, inculpatul a recunoscut parțial vina sa, de cele comise regretă sincer, este invalid, se caracterizează pozitiv la locul de trai, întreține doi copii minori, s-a împăcarea cu partea vătămată, iar infracțiunea comisă nu constituie o recidivă, fiind săvîrșită pînă la pronunțarea sentinței din 19.12.2014, din care cauză legea penală nu obligă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea reală, fără posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal.

La fel s-a menționat și faptul că, partea vătămată Bratu Galina, în ședința de judecată a declarat că la iertat pe Pancu Alexandru, ei s-au împăcat și nu dorește ca el să fie pedepsit.

Un alt motiv invocat a fost și faptul că, instanța de judecată în partea descriptivă a sentinței greșit a dat aprecierea gravității infracțiunii săvârșite, indicând că Pancu Alexandru a comis o infracțiune gravă, soldată cu decesul victimei, însă conform raportului de expertiză medico-legală nr. 326/D din 23.12.2013 la victimă s-au constatat leziuni corporale, care au fost calificate ca vătămări corporale neînsemnate.

La fel, apelanții consideră că, prima instanță greșit a stabilit prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, deoarece circumstanțele prevăzute la articolul în partea specială a Codului penal, nu pot fi concomitent considerate ca circumstanțe agravante, iar inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 martie 2015, s-au admis apelurile declarate de către avocatul Osadcenco Iulia în numele inculpatului Pancu Alexandru și de ultimul, casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, sentința, cu pronunțarea hotărârii noi, după cum urmează.

Lui Pancu Alexandru în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal s-a stabilit pedeapsa închisorii pe termen de 1 an.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei neexecutate pe sentința Judecătorei Cahul din 19 decembrie 2014, s-a stabilit lui Pancu Alexandru pedeapsa definitivă - închisoare pe termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Pancu Alexandru, eronat a aplicat prevederile art. 77, 78 Cod penal, și anume, fiind invocată prezența circumstanțelor care agravează situația, deoarece, circumstanțele în cauză, nu au fost confirmate și stabilite de către prima instanță în sentința emisă în privința inculpatului.

Astfel, prima instanță a reținut în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de violență în familie, deși această circumstanță este prevăzută la art. 201¹ alin.(1) Cod penal . Conform alin. (2) art. 77 Cod penal, dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

Instanța de apel a reținut faptul că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Pancu Alexandru trebuie de ținut cont de faptul că, inculpatul este invalid de gradul II, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.50) și are la întreținere doi copii minori. Astfel, circumstanțele în cauză ameliorează situația inculpatului, însă nu-l privează de executarea reală a pedepsei aplicate în privința lui.

Un alt temei care agravează situația inculpatului Pancu Alexandru, care a fost stabilit de către prima instanță, se explică prin aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, acțiuni care însă nu sunt prezente în infracțiunea comisă de către inculpatul Pancu Alexandru, deoarece, în urma acțiunii sale, nu a avut loc decesul victimei, ci au fost depistate leziuni corporale ușoare, care au fost calificate ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, la stabilirea pedepsei definitive se ține cont de gravitatea infracțiunii comise de către inculpat, și anume că el a comis o infracțiune intenționată,

consumată, din categoria infracțiunilor ușoare, de persoana inculpatului care se caracterizează pozitiv, a prezentat o căință sinceră și regretă de cele comise.

Instanța de apel a considerat că, sunt întemeiate argumentele invocate de către avocatul Osadcenco Iulia, privind aplicarea unei pedepse mai blânde, ca urmare a excluderii circumstanțelor agravante, care de fapt nu au fost constatate de către prima instanță. Însă pedeapsa stabilită inculpatului urma să fie executată fără aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece acțiunile întreprinse de ultimul prezintă un pericol pentru familie, și care necesită de a fi corectate, iar corectarea fiind posibilă numai prin izolarea inculpatului de societate.

Cu referire la argumentul apelului declarat de către inculpat, privind împăcarea cu partea vătămată, instanța de apel consideră ca neîntemeiat, deoarece, în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, legea penală nu prevede împăcarea părților, precum și nu poate fi aplicată sancțiunea de ore la muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu este la prima abatere de la lege.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Pancu Alexandru, fără a face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate. Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei prea aspre motivând că, s-a împăcat cu partea vătămată, a recunoscut parțial vina, are la întreținere doi copii minori, acuzarea a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate, el este unicul întreținător al familiei.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Pancu Alexandru, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece cerințele formulate de recurent au format obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de apel și căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare. Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe atenuate care ar permite aplicarea față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Pancu Alexandru, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Din conținutul recursului, rezultă, că inculpatul critică decizia în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând o pedeapsă mai blândă, solicitare ce se încadrează în art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală - instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei, când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal menționează, că acest temei pentru recurs, invocat de recurent, nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75, 76, 84 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlăturească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Norma art.75 Cod penal indică expres, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată, instanța de apel și-a motivat soluția privind neaplicarea unei pedepse neprivative de libertate inculpatului și aceasta a format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și decizia în totul corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, soluție invocată la p.4.1 din prezenta decizie, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicînd din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Panu Alexandru pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită.

În consecință, reieșind din cele expuse, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Pancu Alexandru Gheorghe*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 martie 2015, în cauza penală în privința ultimului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 noiembrie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan